

Қалб сарҳисоби

(Шеър)

Эй сен, латиф дўст, бу сенга
Умрим китобидир,
Балки китоб эмас, умру,
Қалб сарҳисобидир.

Бир шаҳр номи Ибтидо,
Бир шаҳр Интиҳо,
Жонимда икки шаҳр аро
Йўл изтиробидир.

Сен ким эдинг, ким бўлдинг, эй,
Дил, деб сўрайди дил.
Шеър асли дил саволига
Дилнинг жавобидир.

Ёшимни сўрмангиз, не тонг,
Кўнглим йигит эса,
Эркин Ватан ёши менинг
Ёшим ҳисобидир.

ТОНГ ЛАВҲАСИ

(Шеър)

Уфқларга қўйиб гулдаста,
Тоғ ортидан кўтарди-да бош,
Пастга бокди чўққидан, аста
Олтин қалам тутган бир нақош.

Ҳар нуқтага сайқал бериб у,
Водий узра чизди зар лавҳа.
Сўнг қуёш деб имзо чекди-ю,
Тонготар деб қўйди сарлавҳа.

1956

КАМТАРЛИК ҲАҚИДА

(Шеър)

Гарчи шунча мағрур турса ҳам,
Пиёлага эгилар чойнак.
Шундай экан, манманлик нечун,
Кибру ҳаво нимага керак?

Камтарин бўл, ҳатто бир қадам
Ўтма ғурур оstonасидан.
Пиёлани инсон шунинг-чун
Ўпар доим пешонасидан.

1956

СЕВГИ

(Шеър)

Ўн саккизга кирмаган ким бор,
Боғингдан гул термаган ким бор.
Сен ҳақингда ёзиб тўрт сатр,
Сирдошига аста кўрсатиб,
Қўшни қизга бермаган ким бор.

Дастлаб ҳар ким қалам олган он
Ёниб сени куйлар бегумон.
Маскан қуриб ҳар бир кўнгилдан,
Ошиқларни қолдириб тилдан,
Шоирларни қилурсан бийрон.

Тушдим чоғи мен ҳам домингга,
Эзгу ҳислар бахш этдинг менга,
Ҳаётимга зар лавҳа бўлдинг,
Илк шеъримга сарлавҳа бўлдинг,
Хаёлларим улфатдир сенга.

Юрагимда ҳис этдим қанот,
Тилсим каби очилур ҳаёт,
Висолдаги дамларим ширин,
Ҳижрондаги ғамларим ширин,
Кулиб боқар менга коинот...

Ўн саккизга кирмаган ким бор,
Боғингдан гул термаган ким бор...

1959

Ўзбекистон халқ шоири
Эркин Воҳидовнинг
“ Ўзбегим” китобидан